

til eventuelle særordninger for det pågældende land, som den – i givet fald – måtte finde nødvendige.

Søjle 3

Tættere samarbejde vil kunne iværksættes i relation til samtlige samarbejdsområder inden for søjle 3.

Beslutningen om anvendelse af tættere samarbejde træffes som i søjle 1. Den grundlæggende forskel mellem beslutningsproceduren for tættere samarbejde i søjle 1 og 3 består i Kommissionens rolle. Mens Kommissionen i relation til tættere samarbejde i søjle 1 tillægges en reel vetoet, er Kommissionens rolle i søjle 3 begrænset til, at Rådet først træffer sin afgørelse, efter at Kommissionen er blevet opfordret til at afgive udtalelse.

Også i relation til spørgsmålet om optagelse af nye medlemmer i det tættere samarbejde er Kommissionens rolle begrænset betragteligt i forhold til søjle 1. Der er således Rådet og ikke Kommissionen som i søjle 1, der træffer den endelige afgørelse om optagelse af nye medlemmer i det tættere samarbejde.

6. Forenkling

Parallelt med regeringskonferencen er der foregået et arbejde med at forenkle det samlede traktatgrundlag for Den Europæiske Union.

Resultatet af forenklingsarbejdet er opregnet i del II i Amsterdam-Traktaten.

Den ene del af forenklingsarbejdet vedrører spørgsmålet om sletning af forældede bestemmelser. Ud over at man sletter en række forældede bestemmelser i de tre Fællesskabstraktater, herunder bilag og protokoller, som ikke længere er relevante, indebærer forenklingen ændringerne, at konventionen vedrørende fælles institutioner for De Europæiske Fællesskaber og Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission udgår, idet dog protokollen om immunitet for ansatte i EU fortsat består.

Den anden del af forenklingsarbejdet vedrører spørgsmålet om renummerering. Som led i forsøget på at forenkle det samlede traktatgrundlag har man ligeledes besluttet sig for at renummerere traktaternes bestemmelser, således at man fremover i stedet vil have en fortløbende nummerering. Det betyder f.eks., at bogstavnummereringen helt er udgået, og at størstedelen af bestemmelserne vil få nye numre. Den nye nummerering af de enkelte artikler fremgår af bilaget til del III i Amsterdam-Traktaten.

7. Protokol nr. 5 om Danmarks stilling og protokol om Schengen

Den danske holdning i regeringskonferencen har været, at den danske særstilling inden for forsvarspo-

litikken, retlige og indre anliggender, unionsborger-skabet samt Den Økonomiske og Monetære Union, som fastlagt i Edinburgh-afgørelsen, skulle forblive uændret. For at sikre dette har der været behov for at få disse områder præciseret, eftersom karakteren af en række af de samarbejdsområder, der berører de danske forbehold, er blevet ændret. Der er på denne baggrund vedtaget en særlig protokol (protokol nr. 5) vedrørende sikringen af de danske forbehold.

I det indledende afsnit erindrer man sig Edinburgh-afgørelsen fra 1992 og noterer sig den særlige danske position vedrørende unionsborgerkab, Den Økonomiske og Monetære Union, forsvarspolitikken samt retlige og indre anliggender.

Forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender

I Edinburgh-afgørelsen fra 1992 hedder det, at »Danmark vil deltage fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender på grundlag af bestemmelserne i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union«. I praksis betyder det, at Danmark deltager i samarbejdet om retlige og indre anliggender, så længe det er mellemstatsligt.

En række af de områder, som henhørte under søjle 3 og derved det mellemstatslige samarbejde, overflyttes nu til det overstatslige samarbejde i søjle 1. Dette indebærer, at Danmark ikke længere vil kunne deltage i disse dele af samarbejdet.

Det følger af protokol nr. 5, at Danmark ikke deltager i foranstaltninger truffet på baggrund af det nye afsnit i søjle 1. Det er også præciseret, at Danmark ikke deltager i beslutningsprocessen. Det betyder, at Danmark ikke deltager i afstemningen blandt de øvrige medlemslande. Danmark sidder dog med ved forhandlingsbordet og kan give sin mening tilkendegivet (artikel 1). Endvidere er det præciseret, at Danmark ikke er forpligtet af beslutninger, domme etc. på dette område (artikel 2). Endelig er det præciseret, at Danmark ikke deltager i finansieringen af foranstaltninger i det nye afsnit. Dog bidrager Danmark til administrationsomkostninger (artikel 3).

Danmark deltager fortsat i den del af visumpolitikken, som allerede med Maastricht-Traktaten var placeret i søjle 1 og derfor ikke var en del af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (artikel 4).

Schengen-regelsættet indarbejdes i EU fra tidspunktet for Amsterdam-Traktatens ikrafttræden. Danmark vil fremover deltage fuldt ud i videreudviklingen af den del af Schengen-samarbejdet, der måtte blive placeret i søjle 3.

Danmarks rettigheder og pligter ændres ikke som følge af, at visse dele af de da gældende Schengen-regler placeres i søjle 1. Danmark forbliver folkeret-